

Resolutsioon

1. Vajadus teha otsus nõude kohta tühistada Euroopa Parlamendi 2. märtsi 2017. aasta otsus P8_TA(2017)0056 võtta parlamendiliikmelt Marion Anne Perrine Le Penilt ära puutumatus on ära langenud.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Le Peni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja parlamendi kohtukulud.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Rogesa versus komisjon

(Kohtuasi T-475/17) (¹)

(Tühistamishagi — Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Dokumendid, mis puudutavad rajatist, millega toodetakse pelletite ja paagutatud maagi segu — Dokumentidega tutvumise taotlust vaikumisi rahuldamata jättev otsus — Sõnaselge otsus, mis võeti vastu enne hagi esitamist — Taotlus tuvastada, et otsuse tegemise vajadus on ära langenud — Põhjendatud huvi — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2018/C 052/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja A. Sitzer)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: H. Krämer)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue, milles palutakse esimese võimalusena tühistada komisjoni 20. juuni 2017. aasta vaikumisi tehtud otsus ning teise võimalusena 11. juuli 2017. aasta otsus, millega keelduti andmast õigust tutvuda 2. novembri 2009. aasta dokumendiga Ares (2017) 1684109 ja 29. novembri 2009. aasta dokumendiga Ares (2017) 1685639.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 318, 25.9.2017.

22. novembril 2017 esitatud hagi – Comprojecto-Projetos e Construções jt versus EKP

(Kohtuasi T-768/17)

(2018/C 052/45)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hagejad: Comprojecto-Projetos e Construções, L.da (Lissabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (esindaja: advokaat M.A. Ribeiro)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud õigusaktid, eelkõige:
 - (i) kostja otsus tegutsemisest keelduda;
 - (ii) kostja otsus mitte algatada rikkumismenetlust;
 - (iii) Portugali Panga presidendi ja teiste „ametnike“ otsus neile ajavahemikul 26. juunist 2013. aastal kuni 22. aprillini 2015. aastal esitatud kaebuste ja nõuete kohta.
- Samadel põhjustel paluvad nad Euroopa Kohtul võtta seisukoht:
 - (i) mis loob hagejatele tingimused Banco Comercial Português'i ja teiste vastu esitatud kahju hüvitamise nõudes tehtud kohtunike seisukoha tühistamiseks;
 - (ii) mis võimaldab hagejatel esitada Portugali riigi vastu regressihagi;
 - (iii) mis võimaldab hinnata, kas liikmesriigi/prokuratuuri/PGR (Procuradoria Geral da República, Portugali riigi-prokuratuur, edaspidi: „riigiprokuratuur“) keeldumine tsiviilnõudega ühineda oli põhjendatud;
 - (iv) mis võimaldab hinnata, kas liikmesriigil/prokuratuuril/riigiprokuratuuril oli põhjendatud alus jätta juhtum Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) edastamata.
- Kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et hagejate väited on ELTL artiklite 268 ja 340 sätete kohaselt põhjendatud, mõista Euroopa Keskpankalt välja 4 582 825,80 eurot, millele lisandub seadusjärgne viivis, mida arvestatakse kuni tegeliku makse toimumiseni, samuti muud kulud ja hüvitised kahju eest, mis täpsustatakse pärast läbi viidud kontrolle.
- Ent võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 280 sätestatud ja seda, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 299 kohaselt saab „Euroopa Keskpanka õigusaktid, mis panevad rahalise kohustuse muudele isikutele peale riikide, põratta täitmisele“, kohustada kostjat nõudma, et sellised summad tasuks Banco Comercial Português.
- arvestades, et liikmesriigi keskpank on vastavalt direktiivi 2005/29/EÜ artikli lõike 1 punktis b sätestatule „haldusasutus, kes on pädev kaebuste üle otsustama või algatama asjakohase kohtumenetluse“, samuti direktiivi 2007/64/EÜ artikli 81 lõikes 1 ja artikli 83 lõikes 1 ning dekreetseaduse nr 317/96 artikli 96 lõike 1 punktis b —Lisasanktsioonid— sätestatu kohaselt peab kostja esindaja nõudma, et Banco Comercial Português maksaks „viivitamata“ eespool nimetatud summad hagejate arveldusarvetele.
- Kostja:
 - (i) peab nõudma liikmesriigi keskpankalt, et ta paluks Banco Comercial Portuguêsil esitada eespool nimetatud andmed, ja kui see krediidasutus neid Portugali Panga konstitutsioonilise seaduse artikli 13 lõike 2 kohaselt ei esita, siis peab Portugali Pank nõudma, et krediidasutus maksaks „viivitamata“ eespool nimetatud summad hagejate arveldusarvetele;
 - (ii) arvestades asjaolu, et lõpuks võib juhtuda, et krediidasutusel tuleb tasuda hagejatele „viivitamata“, tuleb täita Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti a ja artikli 47 lõike 2 ja artikli 49 lõike 1 sätteid, ja keskpanka ja prokuröri/riigiprokuratuuriga seoses määruse (EÜ) nr 2532/98 (Euroopa Keskpanka volituste kohta rakendada sanktsioone) artiklis 3 sätestatud, peab Euroopa Keskpank otsustama, „kas algatada rikkumisega seotud menetlus või mitte“, kutsudes Banco Comercial Portuguêsi üles tegutsema, et kohustada seda krediidasutust seisukohta võtma ja laskmata tal kõrvale hoiduda;

- ehkki see ei kuulu vastavalt ELTL artikli 256 lõikele 1 Üldkohtu pädevusse, siis kui liikmesriigi keskpank ei tunnista, et ta „ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, nõutakse pangalt kohtuotsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist“, täites ELTL artikli 271 punktis d sätestatud kohustust pöörduda küsimusega Euroopa Kohtu poole;
- ehkki ka see ei kuulu Üldkohtu pädevusse, siis kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et hagejate kaebus on vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 264 sätetele põhjendatud, peab Üldkohus tegema Euroopa Kohtule ettepaneku tühistada liikmesriigi keskpanga seisukoht, millele toetus kostja, ning arvestades põhiõiguste harta artikli 41 lõike 1 punktis c, ELTL artiklis 296 ja direktiivi 2005/29/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis c sätestatuga, peab ta üldjuhul oma otsuseid põhjendama;
- kostja ja Euroopa Liidu Kohus peavad Portugali riigile/prokuratuurile/riigiprokuratuurile tungivalt soovutama võtta seisukoht seoses Banco Comercial Portuguêsi toime pandud tegudega;
- kostja edastagu see juhtum Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF);
- vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 taotletakse menetluskulude hüvitamist, mis tuleb nõuetekohaselt kvantifitseerida.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

1. On rikutud põhjendamiskohustust, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c, ELTL artikli 296 teises lõigus ning direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõikes 3.
2. Sõltumata „sissemurdmise teel toime pandud seifivargusest“ teadis Banco Comercial Português või pidi teadma, et tegemist oli finantssüsteemi ärakasutamise ja rahapesu eesmärgil, mistõttu krediitiasutus mõistis, et tegemist on pettuse või maksudest kõrvalehoidmisega, mille tõttu võib liidu eelarve tulu saamata jääda. Need toimingud on „ebaseaduslikud ja kahjustavad liidu finantshuve“ ning toovad kaasa „üldisest huvist tingitud ülekaalukad põhjused“, mis „kujutavad endast õiguspärasest eesmärgist, mis võib õigustada teenuste osutamise vabaduse piiramist“.
3. Sõltumata sellest, millisel viisil „seifist“ varastati rohkem kui 1 000 000 eurot, tekitab see kahju „liidu finantshuvidele“, eelkõige tuludele, millest toetatakse „Euroopa Liidu eelarvet, samuti neid, mida kaetakse institutsioonide, organite, ametite ja asutuste eelarvetest ja nende hallatavatest eelarvetest ja mille üle nad teostavad järelevalvet“ ning seetõttu hõlmavad need ka „eeskirjade eiramisega“ seonduvaid toiminguid, mis kujutavad endast „ühenduse õiguse sätte rikkumist, mis vastab ettevõtja tegevusele või tegevusetusele, mis kahjustab või võib kahjustada ühenduste üldeelarvet või ühenduste hallatavaid eelarveid, kas otseselt ühenduste nimel saadud omavahendite sissetuleku vähendamise või kaotamise või alusetu kulutuse kaudu“.
4. Kui krediitiasutus, liikmesriik/liikmesriigi keskpank või Euroopa Keskpank või liikmesriik/prokuratuur/riigiprokuratuur on sellistest rikkumistest ja käitumisviisidest teadlikud ning lubavad neid ega mõista neid hukka, siis julgustavad EL toimimise lepingu artikli 310 lõigete 5 ja 6 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 325 lõigete 1, 2 ja 3 sätete rikkumisi, tunnistades samas, et kõnealune krediitiasutus rikub „eeskirju eirates“ määruse nr 2988/95 artikli 1 lõike 2 sätteid.⁽²⁾
5. Õigusakt, millega kostja keeldus tegutsemast, tõi muu hulgas kaasa selle, et:
 - (i) juhtumist ei teavitatud OLAF-ile;
 - (ii) krediitiasutuse Banco Comercial Português vastu ei algatata rikkumismenetlust;
 - (iii) lükkub edasi otsuse tegemine tsiviilkohtutes, kus alates 1. jaanuarist 2010 menetletakse Banco Comercial Portuguêsi ja teiste vastu esitatud tsiviilvastutuse nõuet;
 - (iv) ei saa teha lõplikku otsust Portugali Panga kohta esitatud halduskaebuses, mis esitati 27. oktoobril 2015 ja on praegu Sintra haldus- ja maksukohtu menetluses, kes pole selles asjas veel otsust teinud.

6. Kostja esindaja Portugali Pank on rikkunud erapooletuse kohustust, kuritarvitanud võimu ja rikkunud olulist menetlusnormi.

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).
- ⁽²⁾ Nõukogu 18 detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

29. novembril 2017 esitatud hagi – US versus EKP

(Kohtuasi T-780/17)

(2018/C 052/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: US (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu:

- tühistada 2016. aasta hindamisaruanne (hõlmab ajavahemikku 1. septembrist 2015 kuni 1. septembrini 2016) ja 15. detsembri 2016. aasta otsus seoses 2016. aasta Annual salary and bonus review'ga („töötasude ja lisatasude igaaastane läbivaatamine“), millest hagejat teavitati vastavalt 30. novembril 2016 ja 9. jaanuaril 2017;
- tühistada EKP 3. mai 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 15. veebruari 2017. aasta ja 9. märtsi 2017. aasta haldusliku läbivaatamise taotlused;
- tühistada EKP 12. septembri 2017. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 19. septembril 2017, ja millega jäeti rahuldamata hageja 7. juuli 2017. aasta kaebus;
- mõista tekitatud kahju eest välja hüvitis;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet seoses nõudega tühistada 2016. aasta hindamisaruanne.

1. Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, kuna hageja hindamisaruanne piirdub üldise, kordusi sisaldava ja kaudse kriitikaga.
2. Teine väide, et vaidlusaluses hindamisaruandes on tehtud ilmseid hindamisvigu.
3. Kolmas väide, et on võimu kuritarvitatud, hagejat on ahistatud ning on rikutud hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet.
4. Neljas väide, et kostja on vaidlusaluse hindamisaruande koostamisel rikkunud menetlusnorme.